

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
26. maj 2020

J nr.

Klima- Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 28. april 2020 stillet mig følgende spørgsmål 337 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF)

Spørgsmål 337

Hvilke konsekvenser – økonomiske, praktiske og i forhold til den grønne omstilling – vil det have for dansk energiforsyning, såfremt Danmark gik enegang i forhold til at indføre en særlig dansk certificeringsordning for og en særlig afgift på biomasse?

Svar

Regeringen har ikke planer om at etablere en særlig dansk certificeringsordning for biomasse.

Der vil alt andet lige være flere omkostninger ved at indføre en særlig dansk certificeringsordning for biomasse end ved at bygge videre på de eksisterende internationale certificeringsordninger.

Regeringen har foreslået, at der indføres *lovkrav* om bæredygtigheden af den biomasse, der anvendes til el- og varme i Danmark. Forslaget vil samtidig implementere bæredygtighedskravene i det reviderede EU direktiv for vedvarende energi. De nye lovkrav vil blive obligatoriske for de omfattede aktører.

Certificeringsordninger er ofte private ordninger, hvor virksomheder frivilligt kan vælge at overholde bestemte krav eller standarder, der er angivet af en certificeringstjeneste. Certificering og årlig kontrol af virksomhederne foretages ofte af uafhængige organisationer, som er akkrediteret til opgaven af en akkrediteringsorganisation.

I det omfang eksisterende certificeringsordninger matcher de nye lovkrav om bæredygtighed, vil virksomhederne kunne bruge certificeringsordningerne til at dokumentere, at de overholder kravene.

Der findes allerede flere internationale certificeringsordninger for biomasse og flere er under udvikling. Eksempler er FSC (Forest Stewardship Council), PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification) og SBP (Sustainable Biomass Partnership), der alle har til formål at sikre biomassens bæredygtighed. Alle tre har

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/3

global udbredelse og indeholder principper og krav vedrørende bæredygtig skovdrift, sporbarhed, sociale forhold mv.

Afgift på biomasse

I forhold til konsekvenser af at indføre en særlig afgift på biomasse har jeg modtaget følgende svarbidrag fra Skatteministeriet, som jeg kan henholde mig til:

”Indledningsvis bemærkes det, at det er vanskeligt at angive de præcise konsekvenser af en særlig dansk afgift på biomasse, da det vil afhænge af den konkrete afgiftsmodel. Der er dog tidligere gjort erfaringer med udfordringerne ved en afgift på biomasse.

Det blev med Energiaftale 2012 aftalt at indføre en energiafgift på biomasse for VE-brændsler som led i gennemførelsen af forsyningssikkerhedsafgiften. Afgiften blev søgt indført i 2013-2014, men blev ”tilbagerullet” og i stedet finansieret ved personskatter med lov nr. 1174 af 5. november 2014 under henvisning til de forventede store administrative omkostninger ved indførelsen heraf.

Den daværende afgiftsmodel indebar, at der blev lagt afgift på alt biomasse, samtidig med at der blev foreslået nogle bagatelgrænser, herunder fritagelse for registrering og afregning af afgift for mindre biomassefyrede anlæg under 0,15 MW og for momsregistrerede virksomheder, der havde et årligt salg af afgiftspligtig biomasse på under 10.000 kr.

På trods af de fastsatte bagatelgrænser m.v. blev det vurderet, at ca. 20-25.000 virksomheder skulle registreres for afgiften, hvilket ville medføre en betydelig administrativ byrde for erhvervslivet.

Ved en afgift på biomasse skal der tages hensyn til, at biomasse både kan bruges som brændsel og til andre formål. Dertil kommer, at der er mange forskellige typer af biomasse, herunder halm, brænde, rafter mv. Det vurderes ikke muligt af hensyn til EU-retten at afgrænse afgiften til alene visse typer af biomasse.

Sælgeren af biomasse ved som regel ikke, om halm skal anvendes til afbrænding eller til strøelse til husdyr. Med forsyningssikkerhedsafgiften blev der derfor lagt afgift på al biomasse, der kunne bruges til brændselsformål. De virksomheder, der brugte biomassen til andet end brændsel, skulle derfor anmode om at få afgiften godtgjort.

Med mange forskellige typer af biomasse vil der desuden være et meget stort antal leverandører og brugere af biomasse. Ved indførelse af en ny afgift vil der normalt blive stillet krav om, at producenter og importører registreres for afgiften. Der er sædvanligvis tale om relativt få virksomheder, der i forvejen foretager de nødvendige opgørelser, der skal bruges for at udregne afgiften. Dette er imidlertid ikke tilfældet for så vidt angår biomasse, hvor der fx kan være tale om snedkere, hånd-

værkere, skovejere eller landmænd, der bruger eller sælger træ eller halm. Som det fremgår ovenfor blev det i forbindelse med forsyningssikkerhedsafgiften vurderet, at ca. 20-25.000 virksomheder skulle registreres for afgiften.

En løsning på de praktiske afgrænsningsvanskeligheder, som er skitseret ovenfor, er at fastlægge en afgiftsmodel, hvor det kun er større anlæg, der omfattes af en afgift. En sådan afgrænsning kan dog være vanskelig at indføre i overensstemmelse med EU-retten, medmindre det kan godtgøres, at det vil medføre uforholdsmæssigt store administrative byrder at skulle opgøre og opkræve afgiften for mindre anlæg.

En afgiftsmodel, som kun omfatter større anlæg, vil desuden indebære en skævvridning af brændselsvalget, da kollektiv opvarmning med biomasse vil blive dyrere end individuel opvarmning med afgiftsfri biomasse. Dette vil indebære et ineffektivt energisystem med øget udbredelse af brændeovne m.v. på bekostning af mere energieffektiv varmeproduktion fra fjernvarme, ligesom det vil øge luftforureningen, idet partikeludslippet er væsentlig højere fra individuelle anlæg end fra kollektive. En afgift på biomasse i store værker vil øge varmepriserne på store dele af fjernvarmen.

En afgiftsmodel, hvor også mindre anlæg omfattes, vil indebære væsentlige administrative udfordringer og øgede omkostninger for forbrugerne til opvarmning.

Endelig bemærkes, at en afgift på biomasse skal ses i sammenhæng med det samlede varmesystem, da afgiften vil øge den økonomiske tilskyndelse til at anvende fossile brændsler frem for CO₂-neutral biomasse og vil dermed øge de samfundsøkonomiske omkostninger ved at indfri 70 pct.-målsætningen.”

Regeringen har derfor ingen aktuelle planer om at indføre en særlig afgift på biomasse.

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen